

Alkotmánybíróság
részére

Budapest
Donáti utca 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/597-2/2021	
Érkezett: 2021 JÚN 01.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	<i>lu</i>

Hiv. sz: IV/597-1/2021.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény **26. § (1) bekezdés és a 27. § (1) bekezdés alapján alkotmányjogi panaszt terjeszték elő**

[REDACTED] **kérelmező** jogi képviselőjében (dr. Boza Laura ügyvéd [REDACTED] a

A Fővárosi Kormányhivatal (1058 Budapest, Váci út 62-64.) alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben a

- Fővárosi Törvényszék **2.K.704.234/2020/14.** számú ítélete,

- Kúria **Kfv.III.37.826/2020/2.** számú, befogadást megtagadó döntésének

Alaptörvény-ellenessége megállapítása és m e g s e m m i s í t é s e iránt.

Kérem, az Abt. 52. § (1) és (1b) bekezdés alapján

- az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján a bírói döntések *Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatát;*
- az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja alapján az Alaptörvénnyel ellentétes Fővárosi Törvényszék **2.K.704.234/2020/14.** számú ítélete és az ellene előterjesztett felülvizsgálati kérelem tárgyában a Kúria által meghozott **Kfv.III.37.826/2020/2.** számú, befogadást megtagadó döntésének megsemmisítését.

Az ügy érdemében hozott közigazgatási döntések és a bírósági eljárást befejező ítélet, a Kúria befogadást megtagadó végzése sérti az indítványozó és az általa törvényesen képviselt kiskorú gyermeke jogait;

a bírói döntések ellentétesek az Alaptörvényben is rögzített alapjogokat biztosító rendelkezésekkel, sértik azokat az alábbiak szerint:

az Alaptörvény **SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG**

I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

III. cikk (1) Senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgaságban tartani.

VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. (2) Az állam jogi védelemben részesíti az otthon nyugalalmát.

XV. cikk (5) Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket...

XVI. cikk (1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

XX. cikk (1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.

XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

*XXVIII. cikk (1) **Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.***

1.a.) Az ügy előzményei, tényállás:

A panaszos a Budapest Fővárosi Kormányhivatal (1058 Budapest, Váci út 62-64.) BP/0502/1-108/18/2019. számú 2019. július 25-én napján kelt másodfokú határozata ellen - a Budapest Főváros Kormányhivatal XX. kerületi Hivatal (1201 Budapest, Vörösmarty u. 3., mint elsőfokú hatóság) BP-20/004/1124-6/2019. számú 2019. április 11. napján kelt elsőfokú közigazgatási határozatára is kiterjedően a határozatok bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál az elsőfokú hatóságnál keresetlevelet terjesztett elő.

Az elsőfokú hatóság megsértve az eljárási határidőket, több hónap alatt sem terjesztette fel az illetékes bírósághoz a keresetlevelet. A panaszos a bíróságnál többször érdeklődött 2019. szeptember, október folyamán, hogy a keresetlevél megérkezett-e, mely kérdésére nemleges választ kapott. Ezt követően a keresetlevél egy példányát az elsőfokú hatóság átvételét igazoló térítvevénnyel igazolta a bíróságon, hogy keresetlevelét határidőben nyújtotta be és kérte tárgyalás kitűzését.

Idő közben a bíróság átszervezése miatt az eljárás a Fővárosi Törvényszéken folytatódott, mely a 2.K.704.234/2020/14. számú ítélettel a panaszos keresetét elutasította, mely ellen a panaszos a Kúriánál felülvizsgálati kérelmet nyújtott be.

-.-

A panaszos súlyos betegsége miatt édesanyja lakásán ellátó mentőorvos ránézésre, *a gyermek vizsgálata nélkül* a panaszost átvevő kórházi személyzetnek jelzést tett: „Intézkedésük idején a gyermek alultápláltnak **látszott** és elhanyagoltnak **tűnt**”.

A jelzés alapján a XX. Családsegítő Szolgálat munkatársa a nagymama lakásán kaputelefonon próbálta a családdal felvenni a kapcsolatot eredménytelenül. A családot írásban nem keresték.

A XX. kerületi Gyámhivatal a panaszos gyermeke, [REDACTED] azonnali ideiglenes hatályú elhelyezéséről döntött a fenti bejelentés alapján. A döntés és annak előzetes végrehajtása a család számára rendkívül súlyos, megalázó és emberi méltóságot sértő módon minden további értesítés nélkül történt. Azt feltételezték, hogy a családdal nem tudnák egyébként sem felvenni a kapcsolatot - „a gyermeket gondozó családtagok sikeresen megghiúsítják a gyermek veszélyeztetettségének kivizsgálását”(Védirat 3. és 5. oldal).

A határozat végrehajtására a határozat kézbesítésével egyidejűleg került sor oly módon, hogy a panaszos édesanyjának lakásába 6 rendőr és két gyámhatósági/családsegítő alkalmazott együttes erőszakos lakásba történő behatolása után az utolsó oldalra kihajtott határozatot tartották a panaszos elé „itt írja alá, úgymint visszük a gyereket, ha nem írja alá, akkor is!”

A nagymamának annyi ideje sem maradt a csöngetés után, hogy pólóját felvegye, melltartóban áll az ajtó előtt, amikor rátörték az ajtót és a földre nyomta az egyik rendőr.

A másik rendőr a - sokkhatástól semmilyen ellenállást nem tanúsító - kiskorú gyermeket felkarjánál fogva úgy ragadta meg, hogy gyermek feljajdult a fájdalomtól.

Az akció alkalmával a gyermek az igen gyenge állapotban lévő panaszos édesanyját próbálta itatni, mert betegsége kezdete óta részt vett édesanyja ápolásában és gondozásában a nagymama mellett.

A család, a panaszos édesanya súlyos betegsége miatt szakította meg állandó bécsi lakóhelyű tartózkodását és tértek haza a nagymama lakásába a panaszos ápolása céljából. Bécsi állandó lakóhelyüket azóta sem adták fel, de a család a gyermek intézeti elhelyezése, majd a pandémiás események miatt nem tudott állandó lakóhelyére visszatérni.

Az I. fokú hatóság nem rendelkezett a kapcsolattartásról, azt a későbbiekben csak a gyermek és a panaszos írásbeli kérelmére tette meg, így *az első személyes kapcsolattartásra csak az ideiglenes elhelyezést követő 21. napon kerülhetett sor!*

A család végán életmódot folytat, minek következtében speciális, bioélelmiszereket (zöldséget, gyümölcsöt, magokat, stb.) fogyasztanak, a táplálkozás része, hogy jellemzően sómentes étrendet követnek. Emiatt a magyar átlag lakossághoz képest testtömeg indexük jóval alacsonyabb, de nem alultápláltak. Az alultápláltságra vonatkozó jelzés ellenére laboratóriumi vizsgálatok 2019. április 11-től 2019. december 17-ig nem készültek, csak a TEGYESZ-be történő beszállítást követően a Heim Pál Gyermekkorház alkalmazásában álló, de ténylegesen a TEGYESZ-ben dolgozó [REDACTED] gyermekorvos vizsgálta meg a gyermeket, mint az elhelyező 1. sz. Befogadó Otthon csecsemő- és gyermekorvosa, gyermekvédelmi szakértője. Szakvéleménye szerint: [REDACTED] egészségügyi és testi, szellemi állapota a Befogadó Otthonba kerülésekor:

„A fizikális vizsgálattal komolyabb eltérést nem találtam, olyat, ami azonnali kórházi elhelyezést indokolt volna, szintén nem. A vizsgálat során a kisfiú érthetően és értelmesen kommunikált. Akut veszélyeztetettség nincs.”

A hatósági intézkedés alapját képező, a gyermek orvosi vizsgálata nélkül vélelmezett **alultápláltság**, súlyos **testi veszélyeztetettség** a fizikális orvosi vizsgálat alapján valótlannak bizonyult, melyről már II. fokú gyámhivatalnak döntéshozatala előtt tudomása volt.

Megalapozatlan volt a **szellemi veszélyeztetettség** feltételezése is, mert a gyermek igazoltan tanulmányokat folytatott egy nemzetközi magániskolában, erről szóló vizsgabizonyítványt a panaszos benyújtotta a hatóságnak.

A gyermek számára éppen a TEGYESZ-ben történő „ideiglenes” elhelyezése okozott tényleges testi, lelki, értelmi, érzelmi veszélyeztetettséget, mellyel senki nem foglalkozott:

- a családtól való rajtaütésszerű, több rendőrrel történő erőszakos, durva elszakítása,
- szigorúan felügyelt, minimalizált személyes és telefonos kapcsolattartás,
- születésnapján és Karácsonykor családdal való személyes kapcsolattartásból való – hátrányos megkülönböztetést okozó – kizárása,
- intézeti társai részéről rendszeres bántalmazás, elszenvedett 8 napon túl gyógyuló sérülése,
- lelki bántalmazás és fenyegetés gyermekvédelmi szakemberek részéről akkor, amikor a gyermeknek többször azt mondták, ha valamely feltett kérdésre nem válaszol, akkor nem kerülhet haza,
- bekerülése után abban a tanévben saját iskolájában nem hagyták levizsgázni,
- bekerülése után abban a tanévben nem jártatták iskolába,
- a következő tanévben csak november 18-án írták be egy VIII. kerületi iskolába,
- 2020. január 3-tól február 3-ig Heim Pál Kórház zárt Pszichiátriai részlegén való elhelyezése és elfogadhatatlan étellekkel való „táplálás”, glutén, hús, tejfehérje, sós ételek elfogyasztására kényszerítése a Pszichiátrián a szabadulás reményének kilátásba helyezésével, mely nem valósulhatott meg,
- a zárt pszichiátriai elhelyezésnek nem volt orvosi indoka; a valós indok az volt, hogy a panaszos azon kérését, hogy a gyermeket az ideiglenes elhelyezés felülvizsgálatakor a gyámhatóságon hallgassák meg, ne kelljen/lehessen teljesíteni; a meghallgatásra a pszichiátrián, kiszolgáltatott helyzetben került sor; azon kérelmét, hogy édesanyjához akar visszakerülni, nem vették figyelembe.

Elsősorban a gyermek, de a család számára is elfogadhatatlan helyzet megszüntetése érdekében a panaszos azonnali jogvédelmet kért már a keresetlevelében, majd a későbbiekben is. Többször kérte azonnali jogvédelem keretében a gyermek ideiglenes hatályú elhelyezésének felfüggesztését a családba való visszahelyezéssel, a karácsonyi szünet családban történő eltöltésének lehetőségét, melyet az eljáró bíróság minden alkalommal elutasított, illetve a határidők túllépésével a kérelmet oka fogyottá tett.

A gyermeket az eljárás során kizárólag egy alkalommal – a pszichiátrián - hallgatták meg.

A panaszos által a gyermeknek az intézménybe bevitt vitaminokat a gyám nem engedte a gyermeknek átadni, a vitaminpótlást megakadályozta.

A gyermek kórházi kezelése alatt sem a panaszos, sem a nagymama nem kapott lehetőséget a gyermekkel való kapcsolattartásra, a „kezelés” időtartama alatt esedékes kapcsolattartás pótlására a kórházból való kikerülés után sem volt lehetőség.

A TEGYESZ igazgatója által a karácsonyi ünnepkör alatt valamennyi beutalt gyermek és hozzátartozói számára engedélyezett rendkívüli kapcsolattartásból a kiskorú gyermeket, a panaszost és a nagymamát is indokolás nélkül kizárták, személyes megjelenésük alkalmával nem engedték be az épületbe.

A pandémia idején személyes kapcsolattartásra nem volt mód, nem volt lehetőség videotelefonon sem értekezni. A telefonálási lehetőségek minimálisra korlátozottak voltak, a gyermek nem kaphatott biogyümölcsöket és zöldségeket a panaszostól, mert a gyám ezt nem engedélyezte.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A panaszos az ügyben valamennyi jogorvoslati lehetőségét kimerítette a fent leírt részletezés szerint.

Nyilatkozom, hogy a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban. Perújítást nem kezdeményeztem.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló, a Fővárosi Törvényszék 2.K.704.234/2020/14. sorszámú döntésének kézbesítése elektronikus úton 2020. július 1-én történt jogi képviselő, dr. Boza Laura ügyvéd [REDACTED]

[REDACTED] részére, ezzel azonos módon a felülvizsgálati kérelem befogadásának elutasításáról szóló döntés kézhezvétele elektronikus úton történt 2020. december 17-én.

Nyilatkozom arról, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti határidőt (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapul szolgáló bírói döntés közzétételétől számított 60 nap) a panaszos betartotta.

Kérelmemet az alábbi *Alaptörvény rendelkezésekkel* és hozzájuk fűzött érvekkel indokolom.

I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

Az EMBER, így a panaszos kiskorú gyermeke alapvető, elidegeníthetetlen joga az élethez és az egészséghez fűződő joga. A korlátozottan cselekvőképes gyermek táplálását a panaszos saját étkezési tapasztalatai alapján végezte úgy, hogy a gyermek kisebb mágfázásokon kívül nem volt beteg.

A közigazgatási szerv hivatalból folytatott bizonyítási eljárást, de nem vette figyelembe a TEGYESZ-ben működő gyermekvédelmi szakértő gyermekorvos szakvéleményét, miszerint a gyermek nem volt veszélyeztetett állapotban az intézetbe való bekerülésekor 2019. április 11-én, amikor a családból rendőri erőszakkal és brutalitással az elsőfokú hatóság támadott határozata alapján kiszakították.

Az állam elsőrendű kötelessége az alapvető jogot védelme, ezzel szemben a családot éppen az állam nevében eljáró hatóság képviselői okozták a család számára a traumatizáló körülményeket és maradandó élményeket.

II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

A panaszos és családja méltóságát nem tudta megőrizni, mert a hatósági és a bírósági eljárás során érdemi jogvédelmet nem kapott sem méltósága megőrzéséhez sem visszaállításához. Érveit nem vették figyelembe, [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] gyermekorvos által rögzített szakvéleményt, miszerint a gyermek nem volt veszélyeztetett állapotban az előzetes végrehajtható intézkedéskor, a panaszost folyamatosan kiskorú gyermeket veszélyeztető szülőként kezelték, holott a mai napig nem nincs olyan bírósági ítélet, mely ezzel kapcsolatos bűnösségét - akár nem jogerősen is - megállapította volna.

A panaszos és gyermeke emberi méltóságát sérti, hogy a gyermek szögesdrót kerítéssel ellátott, rácsos ablakokkal „védett” intézményekben (TEGYESZ, Heim Pál Kórház Pszichiátria), gyakorlatilag börtön viszonyok között töltött mintegy tizenhét és fél hónapot, melyre sem a panaszos, de legfőképpen a gyermek okot nem adott.

A gyermek a pandémia idején nem mehetett szabad levegőre 2020. március 13-tól június közepéig.

III. cikk (1) Senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgaságban tartani.

A panaszos gyermeke tizenhét és fél hónapot volt kénytelen rácsos ablakok és szögesdrótokkal ellátott épületekben eltölteni a TEGYESZ-ben és a Heim Pál Kórház Pszichiátriáján. Olyan ételeket kellett fogyasztania, amit eddigi élete során nem fogyasztott. Családja vegán életmódot folytató, magas minőségű ételeket, zöldségeket, gyümölcsöket, magas tápértékű magvakat fogyasztott. Magas minőségű ásványvizet fogyasztott, csapvizet nem ivott. Mind a TEGYESZ-ben, mind a Pszichiátrián húst, glutén és magas sótartalmú ételeket kellett fogyasztania, mely számára elfogadhatatlan. Nem engedték, hogy a panaszos ezeket az élelmiszereket a gyermek bent tartózkodása alatt biztosítsa számára, a bevitt zöldséget, gyümölcsöt, ásványvizet a kórházba sem vették át, vitaminjait a gyám nem engedte még [REDACTED] gyermekorvoson keresztül sem beadni.

A gyermek számára elfogadhatatlan ételek elfogyasztásától tették függővé a Pszichiátriáról való kiengedését illetve édesanyjához való visszakerülését.

VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. (2) Az állam jogi védelemben részesíti az otthon nyugalma.

A panaszos és családja számára nem volt biztosított az otthon nyugalma, a magán és családi életük, az otthonuk, kapcsolattartásuk. A rendőri akció a család jó hírnevének tiszteletben tartását nem szolgálta, mert a 6 rendőrrel és két jelzőrendszeri taggal rárontottak a panaszos édesanyjának lakására, a gyermeket rendőr által megragadva vitték ki a lakásból, a nagymamát nem engedték felöltözni, a földre nyomták. A panaszos rossz egészségi állapota miatt nem bírt lábra állni és szó szerint földön kúszva kérte, hogy ne vigyék el a gyermeket. A határozatot el sem olvashatta, úgy írárták vele alá, vagy ha nem írja alá, úgy is elviszik a gyermeket. Tájékoztatást nem adtak arról sem, hogy a gyermek hová fog kerülni. Mindez a szomszédasszony szeme láttára történt, aki éppen akkor ért haza. Az eseményt a bíróságon könnyek között mondta el tanúvallomásaiban és igazolta azt, hogy az eljárás és annak módja megalázó, borzasztó volt, még a külső szemlélő számára is.

Az akció után a család kezdeményezésére 21 nap elteltével tudtak csak a gyermekkel találkozni, a gyámhatóságon való többszörös megjelenés után. A panaszos ekkor már járókerettel járt.

XV. cikk (5) Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket...

Ez a joga a családnak egyáltalán nem tudott érvényesülni, a hatóságok a terhelő bejelentést meg sem kísérelték kivizsgálni, nem végeztek laborvizsgálatokat a gyermeknél 2019. április 11-től december 17-ig, [REDACTED] gyermekorvos, gyermekvédelmi szakértő orvosi véleményét nem vették figyelembe, mely megállapította, hogy a gyermek bekerülésekor nem volt veszélyeztetett állapotban. A hatóságok eljárása kifejezetten büntető

jellegű volt, nem a család védelmében és kifejezetten a gyermek védelmében jártak el. A család minden tagját súlyosan és hátrányosan érintették az intézkedések, különösen az előzetesen végrehajthatóvá nyilvánított ideiglenes elhelyezésről szóló határozat.

XVI. cikk (1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

XX. cikk (1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.

A gyermekeknek alapvető joga tehát a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez szükséges védelem és gondoskodás, melyeket elsősorban szüleitől, családjától kaphat meg. A panaszos mindvégig biztosította gyermeke számára az átlagtól eltérő, magas minőségű élelmiszereket, folyadékot, az egészséges táplálkozást, a megfelelő iskolai oktatást, a lakhatást, a biztonságos családi környezetet.

A panaszos, amikor felmérte, hogy egészségi állapota váratlanul olyan mértékben megromlott bécsi állandó lakóhelyükön, hogy önmagát ellátni nem tudta, gyermekét egyedül nem akarta az ápolás-gondozás, önellátás terheivel megterhelni, ezért gyermekével baráti segítséget kérve hazatért Bécsből és édesanyja ápolását kérte.

A panaszos részéről ez egy felelős szülői magatartás volt.

A gyermek számára semmilyen testi, szellemi és erkölcsi fejlődést nem hozott a TEGYESZ-ben eltöltött tizenhét és fél hónap, melyből egy teljes hónapot és a pszichiátrián megalapozatlanul kellett eltöltenie, kényszerítő körülmények között.

A panaszosnak és gyermekének, mint magyar állampolgárnak szintén joga volt és van a testi és lelki egészséghez Magyarországon is, mely jogát csorbították az eljáró hatóságok és a bíróság is döntéseivel, amikor időben előterjesztett jogorvoslati eredménytelenek maradtak, fenntartva ezzel a megalapozatlan gyámhatósági döntést.

A gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődése akkor biztosított, ha egészsége megóvása, megőrzése érdekében szülője mindent elkövet, megfelelő orvosokhoz viszi, megfelelő táplálékkal látják el őt és érdekeik érvényesítése érdekében minden lehetséges jogi lehetőséget, jogorvoslatot igénybe vesz.

Erkölcsi fejlődését mindenképpen az szolgálja, ha nem csak szülője, hanem az ügyét intéző hatóságok, bíróságok gyermeki jogait figyelembe veszik, rövid és hosszú távú egészség-, és életkilátásait megfelelő és ellenőrizhető módon mérlegelik, számára a legjobb (better) döntést hozzák és nem veszélyeztetik sem egészségét, sem életkilátásait a meghozott döntéssel. A panaszos és gyermeke esetében ez nem valósulhatott meg.

A kiskorú gyermek bizalma a hatóságokban megingott, mert ügyének intézésekor nem vették figyelembe érdekeit, nyilatkozatát nem tehette meg a hatóság előtt, csak a Pszichiátrián.

XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

A gyámhatósági eljárás során nem volt biztosítva, hogy a gyermek nyilatkozatát figyelembe vegyék, nem volt biztosítva a jogorvoslati jog nyújtotta hatékony jogvédelem, hatóság döntése által okozott jogsérelem orvoslására. Azt a lényeges körülményt, hogy a TEGYESZ orvosa megvizsgálta a gyermeket az intézetbe történt elhelyezését követően és a gyermeket

szakértőként nem látta veszélyeztetettnek, figyelmen kívül hagyták, holott az eljárás megindításának alapját egy ilyen tartalmú bejelentés képezte.

Nem tekinthető tisztességes, ésszerű határidőben teljesített eljárásnak, ha a gyámhatóság lényeges tényadatot nem vesz figyelembe, a számára nyitva álló határidőt indokolás nélkül túllépve megakadályozza a bírósági eljárás megindulását, ezzel indokolatlanul meghosszabbítva a gyermek intézeti elzárását, a családtól való szeparálását és a szülői, nagyszülői kapcsolattartást, melyet még a pandémiás helyzet is jelentősen fokozott. A hatóságok mindezzel megsértették az ügyintézés során részrehajlás nélküli eljáráshoz való jogát a családnak.

Az elsőfokú gyámhatóság nem tett eleget tényállás tisztázási kötelezettségének a Ket. 3. § (2) bekezdés b) pontjában, 50. § -ban foglaltak szerint, eljárása megalapozatlan, törvénytörő és a kérelmező valamint kiskorú gyermekének alkotmányos jogait csorbította, hatékony, a kiskorú legfőbb/legjobb (better) élet-egészség érdekeit, jogorvoslathoz fűződő jogát nem engedte érvényesülni.

A gyámhatóság a Ket. 72. § (1) bekezdése E) pontját megsértve, nem adta a TEGYESZ kezelőorvosi vélemény mellőzésének jogszerű indokát, ezért nem lehet megállapítani, hogy az eljárások ne lettek volna részrehajlók a panaszos és így kiskorú gyermeke terhére.

A bírósági eljárásban a gyám nem volt hajlandó részt venni annak ellenére sem, hogy a bíróság megidézte. Nem adott a gyermeket vizsgáló és a TEGYESZ-ben működő orvosnak a titoktartás alól felmentést, így az eljárásban a panaszos bizonyítása lehetetlenné vált azt illetően, hogy a gyermek egészségállapota a családból való erőszakos kiemelése alkalmával nem volt veszélyeztetett a szülő által.

Az eljárásokban nem volt biztosítva a kérelmező számára az anyagi értelemben vett hatékonyság, azaz az érdemi jogérvényesítési, jogorvoslati, felülvizsgálati lehetőség, ezért az elhúzódó eljárás ellenére a panaszos és gyermeke érdemi jogorvoslathoz jogszerűen nem juthatott hozzá.

Az eljáró hatóságok és a bíróság az általa folytatott eljárásokban nem a kiskorú elsődleges érdekeit tartották szem előtt, az ítélőképessége birtokában lévő gyermek meghallgatására csak kényszerítő körülmények között, a pszichiátrián került sor, a bíróságon nem, holott ezt többször kezdeményeztük.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A gyámhatóság több hónapos késlekedése a keresetlevél benyújtásával, majd a bíróság működésének átszervezése és a pandémia az eljárást indokolatlanul meghosszabbította, így nem volt lehetőség az ésszerű határidőn belüli eljárásra és az ügyben döntés meghozatalára.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Tisztelettel kérem az alkotmányjogi panasz befogadását és kérelmünknek helyt adó határozat meghozatalát.

A Tisztelt Főtitkár Úr tájékoztatását megköszönve, a korábbi, panaszos által előterjesztett beadványt egységes szerkezetben nyújtom be közvetlenül a Tisztelt Alkotmánybíróságnak.

Budapest, 2021. május 26.

Tisztelettel:

jogi képviselő:

kérelmező

Melléklet:

ügyvédi meghatalmazás

